

ЗАПАЗВАНЕ НА ВЯРАТА В ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

written by Tim Jennings, M.D. | January 6, 2022

В тези последни дни копнеете ли да бъдете причислени към светиите от последното време, описани като “тези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова”? (Откровение 14:12).

Но каква точно е тази вяра? Знаем, че трябва да я имаме, защото без нея “не е възможно да се угоди на Бога” (Евреи 11:6). И все пак какво всъщност означава да имаш “спасителна вяра”? И какво е верността – какво означава да бъдеш верен?

Дали верността е само отношение, или става дума за поведение – или и за двете? Може ли човек да бъде верен, докато се държи зле и когато поведението му не е свършено? Например, защо Раав е причислена към верните (Евреи 11:31), въпреки че е излъгала (Исус Навин 2:4-6), за да защити еврейските шпиони?

В търсенето на тази вяра чели ли сте думите, че “вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат” (Евреи 11:1); и стигнали ли сте до заключението, че трябва “просто да вярвате”, въпреки че не разбирате или нямате доказателства?

Не сте сами! Макар християните да знаят, че да имаш “вярата на Исус” е жизненоважно, твърде много хора са объркани относно това какво всъщност е живата, активна, спасителна вяра. Нека

да изясним това.

Истината за вярата

Спасителната вяра е размяна на доверие между грешника и Бога. Тя е връзка на интелигентно, функционално разбиране – лоялност, преданост, доверие и увереност в Бога, които водят до реални действия и реална промяна у грешника.

В Евреи 11:1 гръцката дума, преведена като “увереност”, е *hypostasis*. Гръцкото *hypo* означава “нисък” или “под”, както при хипогликемия (ниска кръвна захар) или хипотония (ниско кръвно налягане). Втората част на думата *stasis* означава “стоящ”. Тази гръцка дума е преведена като “увереност”.

Преведено на съвременен език, вярата е нашето “**разбиране** на нещата, за които се надяваме”. Това *разбиране* има две значения, като и двете се отнасят до нашата вяра: 1) разбиране за Бога и 2) разбиране с Бога.

Първо, нашата вяра се гради върху истината, върху нашето **разбиране** (осмисляне) на реалността – реалността на Божия характер, доброта, надеждност, методи, закони на дизайна, какво е грехът, нашето неизлечимо състояние, неспособността ни да се спасим или излекуваме сами и какво Бог е осигурил за нас чрез Христос. С това *разбиране* на Бога и на реалността, която Той е създал, лъжите на Сатана са изместени и ние сме спечелени, за да се доверим на Бога.

Второ, сега, след като сме разбрали Божията надеждност и красотата на Неговия характер, ние нетърпеливо влизаме в споразумение (договор) с Него. Това *разбирателство с Бога* е заветна, а не правна сделка. То е като брачния завет. Когато двама души сключват брак (както е замислено от Бога, а не както е закодирано от държавата), те се задължават да бъдат верни, лоялни и предани един на друг, като изоставят всички предишни и всички други потенциални любовни интереси. Те се задължават да работят заедно при трудности, да преодоляват препятствията заедно и да защитават интересите на другия. Като грешници, ние не сме в състояние да обещаем на съпрузите си, че никога няма да грешим; по-скоро обещаваме, че когато грешим, ще работим заедно за преодоляването на грешките и въпреки тези грешки ще останем верни, честни, лоялни; ще признаем собствените си недостатъци и ще се стремим да се справяме по-добре.

Брачният завет е символ на нашите взаимоотношения с Бога, които представляват споразумение, известно като *завет на благодатта*. В завета на благодатта имаме *разбирането*, че Бог е любов, че Той толкова е възлюбил света, щото е дал Своя Единороден Син не за да осъди света, а за да бъде лекарството, което лекува нашето иначе неизлечимо състояние (Йоан 3:16, 17). Имам *разбирането*, че не можем да се спасим или излекуваме сами, затова влизаме в *разбирателство* с Бога.

В този подобен на брак завет на вярата Исус е младоженецът, а ние сме невестата. Вярната “съпруга” не е безгрешен народ, а грешници, които са “умрели” за стария егоистичен живот на греха и са се “новородили” за нов живот на любов, като сърцата им са преобразени и обновени, защото са влезли в заветни отношения с Исус, в които поддържат връзката си с Него. Те остават верни; не се отвръщат от Него, когато са наранени, разочаровани, ядосани, нападнати, заплашени, изкушени. Напротив, те остават верни, когато се появят изпитания, скърби и недостатъци; те винаги тичат право към Исус, като вярно Го търсят при всеки проблем, дори в неуспехите си. Това са онези, описани като чисти невести, облечени в бяло, които не предават

вярата си – заветната си връзка – като тръгват след други божества (т.е. други решения на проблема с греха).

Когато сме обвързани с нашия Спасител с вяра, това е като благочестив брак – когато дойдат трудности, ние ще бъдем верни и ще отидем при нашия “Съпруг”, за да ги разрешим. Верността не означава да се доверяваме сляпо; тя е рационално, основано на доказателства доверие, вяръност, лоялност, увереност. Бог винаги е верен – Той никога не е предал доверието ни и никога няма да го предаде. Той винаги спазва обещанията Си. Винаги ни търси, за да ни спечели, да ни изцели, да ни спаси и да ни преобрази. И Бог призовава всеки един от нас да *Му бъде верен*, да Му бъде лоялен, да застане до Него, да каже това, което е вярно и истинно за Него. И когато имаме тази вяръност към Бога, тогава Бог може да има вяра в нас.

Хора на вярата

Ние, вярващите хора, ставаме като Йов, Моисей и Авраам, които запазват вярата си в Бога пред лицето на различни изпитания, загуби, конфликти, злоупотреби, заплахи и опасности. Тези хора са били грешници, също като нас. Но тъй като са *познавали* лично Бога и са Му се доверявали, те са били преобразени в Негови приятели, в хора, на които Бог може да се довери!

Пред цялата наблюдаваща Вселена Бог изразява вярата Си в Йов: “Господ каза на Сатана: “Виждал ли си Моя слуга Йов? Няма никой на земята като него; той е непорочен и праведен – човек, който се бои от Бога и избягва злото” (Йов 1:8).

Пред лицето на невъобразими загуби, изпитания и страдания, без Божествено откровение защото те му се случват, Йов остава верен. В зашеметяващ упрек към обвиненията на Сатана, Йов се доверява на Бога докрай. Въпреки че не разбира причината за страданията си, въпреки че “приятелите” и семейството му го изкушават да предаде Бога, Йов остава верен. Той не знае защо му се случват тези трагедии, но познава Бога достатъчно добре, за да Му се довери за отговорите, които тогава не разбира, а също и да Му повери бъдещето си и това как в крайна сметка ще се развият нещата. Йов запазва вярата си в Бога, като отива при Него и вика за отговори. Точно това прави верният съпруг, когато възникнат проблеми. Верните отиват при този, когото обичат, когото познават и на когото се доверяват, и вярно отварят сърцата си в любов, търсейки разбиране и разрешение на всяка трудност.

Ето какво означава за вас да имате вярата на Исус: Спасителят, висящ на кръста, *чувствайки* се изоставен от Своя Отец, не позволява на чувствата Си да властват над това, което знае, че е истина. Въпреки несправедливото отношение на Неговия народ – физическото насилие, подигравките на тълпата – и въпреки собствената Си емоционална болка, Спасителят остава верен на Своя Отец и с предсмъртния Си дъх изрича: “Отче, в Твоите ръце предавам духа Си!” (Лука 23:46).

В този момент от човешката история много хора се борят, страдат, изкушавани от всякакви изпитания, заплахи и опасности. Може би, подобно на Йов, те също имат приятели и роднини, които ги изкушават да се откажат от Бога. Но именно когато времената са трудни, когато болката е истинска, когато бремето е по-голямо, отколкото можем да понесем по човешки, верните тичат към Исус и точно както Йов казват: “Каквото и да се случи, дори и да ме убие Той, пак ще Му се доверя!” (Йов 13:15).

Ето какво е вярата: жива, активна, заветна връзка, *разбиране на* и с нашия изключително

надежден Бог! Умолявам ви, независимо от това, което този свят ви причинява, да запазите
вярата си в Исус, както Той запазва прекрасното си отношение и вяра във вас!